W.E. BUTLER

PRATİK MAJİ'NİN ANAHTARLARI

Copyright © 1986 Servants of the Light All rights reserved.

Çeviri Kemal Menemencioğlu

Birçok insan, Ezoterik Derneğin 1970'li yıllarda Caxton Hall'da düzenlediği toplantıları izledikleri günleri zevkle anımsar. O zamanların okült alanda önemli isimlerinin konuşmalarını dinleme fırsatı verilmişti. W.E.B. oraya giderek, York Hall'daki büyük oymalı koltukta oturup konuşmayı çok severdi. Birkaç yıl önce geçirdiği bir araba kazasında, bacağından aldığı yaradan dolayı genelde otururak konuşurdu, bu dinleyicilerin ilgilerini dağıtmaktan ziyade, yaklaşık üç yüz kişilik salonda sıcak ve rahat bir hava yaratıyordu. Sanki, bu ufak tefek, parlak gözlü adam sadece sizinle konuşuyormuş gibi bir izlenim yaratıyordu. Bu onun birçok yeteneklerinden biriydi ve bu şekilde yüzlerce kişilik bir dinleyici kitlesini bir gayri resmi arkadaşlar toplantısına çevirebiliyordu.

Bu konuşma metni, onun kişisel hitap şekli, kullandığı deyimler ve örnekler okura tanıtmak için hiç değiştirilmedi. Ancak kullandığı dil basit olmasına rağmen, bilgeliği derin ve bilgisi engindi. Bu konuşma onun yaptığı en iyilerinin arasında olmakla birlikte, okült talebesine pratik maji konusunda kolay anlaşılır bir özet sunmaktadır. Dolores Aschcroft-Nowicki

Arkadaşlar, umarım ki benim oturmamda bir sakınca görmezsiniz, çünkü bu günlerde uzun süre ayakta durmam biraz çaba gerektiriyor. Ayrıca, ben otururum, hiç birimizin ezoterik ilimde başkasından üstün olmadığı konusunda sembolik bir jest olur. Hepimiz, aynı sınıftanız. Nasıl ki, bugün Meclis'te bütün partiler azınlık partileri durumundaysa, aynı şey öğrenciler için de geçerlidir. Hiç birimiz uzman değiliz. Bir konuda uzman olabiliriz, ancak her zaman öğrenciyiz, her zaman öğreniyoruz. Öğrenmeyi durdurduğumuz anda, kendimizi gerçek Ezoterik Kardeşliğinden soyutlamış bulunuruz. Bunun için oturuyorum, bu da oturmam için hem manevi, hem de maddi sebepleri birleştiriyor. Zannedersem, Sokrates demişti ki, bir konuşma köpek gibi olmalıdır - kafası, bedeni ve kuyruğu olmalı; bende konuşmamı Sokrates'in çizdiği esasa göre şekillendirmeye çalışacağım.

İlk başta, tanımlar. Ben bu günkü ezoterik alan hakkında konuşmak istiyorum. Biliyorsunuz, Fate veya Prediction dergilerine bir kez göz atan, bizim garip kişiler olduğumuzu düşünmekte haklıdır. İlk Hıristiyanlar da etraflarındaki Romalı paganlar'ın gözünde garip bir topluluktu. Kurulmuş düzenden ayrılarak başka bir yola geçenler her zaman eski olukta kalanlar için gariptir. Bunu hiç bir zaman unutmayınız, kilise adetlerinin çizdiği oluklar, zihinsel oluklar,

çok kullanışlı olabilir - bir at arabasıyla, ekilmiş bir araziden geçmeye çalışırsanız, düzgün bir yolda gitmenin çok daha kolay olacağını kısa bir sürede farkına varırsınız. Onunla bir yere varabilirsiniz. Onun için oluklar kullanışlı olabiliyor. Zannedersem hepiniz, bir profesörün, bir oluk ve bir mezarın arasındaki tek farkın derinlikleri olduğunu kahvaltı masasında söz ettiğini duymuştur. Bir oluğa girebilirsiniz ve oluğu o kadar derin işleyebilirsiniz ki, adeta kendinizi bir mezara hapsetmişinizdir. Faal olmaktan uzaklaşmışsınız. Şimdi, bu tür olay sürekli olmaktadır, ve insanları bulundukları oluklardan dürtmek çok zor bir iştir. Eskilerden ünlü Crowley, bu işi, Viktorya devrinin atmosferinde son derece kaba davranarak yapıyordu. Tam güzel bir felsefi konuşmanın ortasında, insanı ayağa kaldıracak bir müstehcen söz işitirdiniz. Crowley böyle şeylere bayılırdı, çünkü oluklardakileri şok ederdi. Onları düşündürüyordu, onlar oluklarından sarsılarak çıkarlardı, onları o kadar ağır sarsardı ki, onlar ya sarsılmaları gerektiğini düşünerek harekete geçerlerdi, ya da ona karşı o kadar tepki gösterip tiksinirlerdi ki, sonuçta eşyalarını toplayarak derslerine son vermeye karar verirlerdi. İki sonuç da tam Crowley'nin istediği gibiydi. Ben her ne kadar onun yöntemleri biraz aşırı buluyorsam, biraz da "Şeytan" ("The Exorcist") filmi gibi, o da insanları bu günlerde şok ettiriyor, yine de insanları bulundukları oluklardan ara sıra sarsmada biraz da gerekçe olduğu fikrindeyim, böylece onlar biraz da etrafındaki manzaraya bakarak, onun sandıkları kadar kötü olup olmadığını görürler. Onlar bazı iyi görüntüler bulabilirler. Yeni bir yol bulabilirler. Yeni şeyler bulabilirler. Ancak, kesin bir gerçek vardır ki, Misterlerin gerçek emanetçileri hiçbir zaman kimseyi iradesi dışında, bulundukları oluklardan dışarıya zorlamaya çalışmazlar.

Ondokuzuncu asırda, ezoterik görüşlerin en önde gelen temsilcisi, Abbé Constant, Eliphas Lévi idi, ve muhtemelen modern okült terminolojisinin yarısı ve pratik uygulamaların birçokları onun eserleri etrafında inşa edilerek şekillenmişti. Ondan sonra, "The Magus" başlıklı bir kitabı yayınlayan, Barrett adında biri sayısız majikal örgütlerin, derneklerin, fraternitelerin v.s. temelini attı ve onlar da bol miktarda çoğalıp geliştiler. Bir gün, ben yarım düzine mecmua alarak, değişik fraternitelerin ve örgütlerin isimlerini not ediyordum ve sonuçta pes dedim. Ancak, orta-çağların en büyük majisyenlerden biri de Albertus Magnus'tu ve o maji adaylarının kolayca unuttukları bir söz söylemişti, "Gerçek majisyen, majisyen doğar, yetişmez". O gerçek bir majisyenin majisyen olarak doğması gerektiğini söylemişti. Eğer bir şeyler yapacaksa, onun doğuştan potansiyel bir güce sahip olması gerekir. Bu söz çok tekrarlanmıştır ve doğrudur. Bazı insanlar vardır ki, majikal çalışmalara hiçbir suretle etkin bir şekilde katılamıyorlar. Bu onların çaba göstermedikleri anlamına gelmez, bütün sorun burada - çabalayanlar fazlası ile var, ancak bir türlü beceremiyorlar, çünkü onların şimdiki gelişmelerinde, bu, onlar için geçerli bir şey değildir.

Şimdi, ben müzik aleti çalamam. Müzik için hiç kulağım yoktur. Hatta bu konuda sağır olduğumu söyleyebilirim. Bu da üzücü bir şey, çünkü sadece "Jerusalem" ve "Tanrı Kraliçe'yi Korusun" arasındaki farkı ayırt edebiliyorum. Ayrıca, ben okulda bir çocukken, şarkı dersi geldiği zaman, hoca bana okumam için kitap verirdi, genelde mitoloji üzerine, Yunan ve Roma klasikleri - McAuley'in Eski Roma Zamanları, onu hızla okudum. Ben şarkı dersinde okuyordum, çünkü benim şarkı söyleyememem bir yana, şarkı söylemeye çalıştığım zaman da, benim elli metre yakınımdakilerde şarkı söyleyemezdi. Ve birçok insanlar vardır ki majikal ve ezoterik çalışmaya girdiklerinde, maji konusunda, benim müzik konusunda olduğum durumu paylaşmaktadırlar. Bulwer Lytton, başkaları ile birlikte, Eliphas Lévi'nin öğrencisi idi ve İngiltere'de mevcut majikal örgütler konusunda çok öncelerden ilgilenmekteydi. Birçok insan zannediyor ki, ondokuzuncu asırda başlayan "majikal yeni doğuş" herşeyin başlangıcı idi, ama bu doğru değildir. Bu ülkede, Orta-Çağlarda faaliyette bulunan ve daha önceleri de yürürlükte olan majikal fraterniteler vardı. Ve Wicca (cadılık)

mensupları sürekli vurguladıkları gibi, Eski Din, Pagan zamanlarından beri, Hıristiyanlıktan önceki devirlerden beri devam etmektedir.

Tabii ki, Paganlar konusunu söz edince hassas bir noktaya işaret ediyoruz. Paganlar kasabaların dışında yaşayanlar anlamına gelirdi. İlk Hıristiyanlık kasabalarda yayılmıştı ve genelde bir şehir diniydi, kırsal yöreleri de pek etkilemezdi, genelde seyahat güçlükleri buna neden oluyordu. Dolayısıyla şehir etekleri, kırsal alanlar, Hıristiyanlığı en son kabul eden bölgelerdi. Onlar belirli bir sınırın dışında kalmış insanlardı. Onlar pagani'lerdi, paganlardı, belirli bir sınırın dışında kalanlardı. Ve bu söz itici değildi, sadece onların biraz şanssız oldukları anlamına gelirdi. Onlar temasta değillerdi. Ondan sonra, Hıristiyanlığın yerleşmesi ile, paganlar birdenbire kötü oldular; aynı şey, Hıristiyan Kilisesinin erken dönemlerinde heretikilerin farklı görüşleri oldukları için de geçerlidir ve bu açıdan konuları biraz farklı gören herkes birer heretik olarak sayılabilirdi. Kilise de biraz güçlü olunca, kendi görüş açısını yegane doğru olarak görmeye başlamıştı - bütün diğerleri de şerdi. Paganlara karşı da kanun gücü kullanarak bastırdılar. Ve böylece heresiler zulüme tabii oldular. Bu sadece Hıristiyanlık için geçerli değil, Budizm'de de aynı şey görülür. İnsanlar sanıyor ki Budizm güzellik dolu yumuşak bir din; ben iki Budist'in birbirlerini yumruklarken gördüm. Onlar da başka insanlar gibidir, unutmayın. İslam, Budizm veya herhangi bir dinde her zaman durum böyledir. Her zaman kendi iradelerini başkalarına zorlayanlar olacaktır. Bunu size söylememin sebebi de şudur: Işığın Kaynağı nasıl iradesini hiç kimseye zorlamazsa, gerçek ezoterik bilim de iradesini başkasına zorlamaz.

Size [Lord] Bulwer Lytton hakkında bir hikaye anlatacağım, belki duymuşsunuzdur veya duymamışsınızdır. Teosofik Cemiyetini (T.S.) tabii ki bilirsiniz, bu arada söylemem gerekir ki, bu cemiyet ezoterik konuları halka açmakta harika işler yapmıştır. Ezoterik öğrenciler arasında T.S.'i küçümsemek, onun sadece birçok yaşlı kadınların toplanarak bir gaz ısıtıcısı etrafında yüksek bir takım teoriler konuştuklarını söylemek bir alışkanlık haline gelmiştir. Ancak bu hiç de onların hakkını vermiyor. T.S. bütün dünyada harika işler yapmıştır. Ve Charles Leadbeater, ki zamanının en büyük duru-görücülerindendi, harika işler yapmıştır. Binlerce, yüz binlerce kişi vardır ki, ruhsal mutluluklarını Leadbeater'e borçludur.

Leadbeater, bir çocukken babası tarafından Knebworth House'a götürülmüştü. Babası Lytton'un bir arkadaşıydı. Otururken ve Lytton'un mektup yazarken seyrediyordu, birdenbire masadan yere bir zarf düşmüştü ve bazen olduğu gibi, odanın öbür köşesine uçmuştu. Küçük Leadbeater koşup onu yerine getirmeye hazırlanmak üzereydi. Lytton "Hayır, hayır" demişti, ve zarfa dikkatle bakmaya başlamıştı. Zarf hareket ederek kendi kendine yerden masa ayağına kadar gelerek tırmandı ve tekrar masanın üzerine gelmişti. Bu da, Leadbeater üzerinde hiçbir zaman unutamayacağı bir etki yapmıştı. Francis King'in "İngiltere'de Ritüel Maji" kitabında bir pub'da adamın birinin altı penslik madeni bir parayı duvara tırmandırdığı ve tabii ki pub'da onu seyredenlerin de adeta duvarı tırmandığını yazılmıştı. Bu tür psikokinetik fenomenler oldukça yaygındır. Ben pekçok örnek gördüm. Oldukça basittirler ve çok ilgi toplarlar. Ben size onun felsefesini anlatabilirim, ancak bir zarfı dokunmadan yerde yürüten biri hemen çok heyecan yaratır. Çünkü bilinmeyen bir şeydir, gariptir ve onu yapan birini görmedik. Bunun için Uri Geller o kadar ilgi topladı, çünkü daha önce yapanı görmedik.

Ben dokuz yaşımdayken ilk okült deneyimi yaşadım, şu anda da yetmiş altı yaşındayım, aradan çok zaman geçti. Ben aşağa yukarı oniki yaşımdayken, ilk materilizasyonumu, bir ektoplazmik şekli gördüm ve o zamandan beri bu konuda aklım karışıktır. Çok tuhaf şeyler gördüm. Şimdi bu şeylerin hepsi gerçektir, yoksa hepimiz birer yalancıyız. Ancak hepimiz

dünyanın değişik tarafından yalan söylediğimize göre ve her birimizin söylediği aynı şey olduğuna göre, demek ki ortak bir gerçek olmalıdır. Ve vardır.

Şimdi tanımlara dönmeliyiz. Yazdığı lügat ile ünlü doktor Samuel Johnson demişti ki "Terimlerinizi tanımlayınız, centilmenler, terimlerinizi tanımlayınız". O gereksiz tartışmayı önler, bu doğru değil mi? Bugün sorunun yarısı iletişim eksikliğidir. Neden mi? Çünkü ortak terimlerimiz yoktur. Ve benim yaşımda birisi veya, belki de biraz daha genç birisi, bir genç ile iletişim kurmaya çalıştığında, kullandığı deyimlerin yakın bir tarihte ortadan kalkmış olduğu halde, kendini çok iyi ifade ettiğini düşünmesinden daha acıklı bir durum yoktur. Ancak bu durumda kendisini hiç de iyi ifade edemiyordur ve otobüsü yüz metre ile kaçırıp, genç için sadece saçma bir ihtiyar olmaktadır. Bu çok zor bir durumdur, bir gencin benimle, veya benim yaşımda biri ile konuşmaya çalışması da zordur, tam olarak ne hissettiğini belirtmesi zor, yani iletişim güçlüğü vardır. Ve güçlüğün yarısı tanımlardan kaynaklanıyor. Bundan dolayı ki, ilim adamları ölü diller olarak eski Yunanca ve Latince'ye danışarak buluşlarına isim koymak için kelime üretirler, dolayısıyla kesin ve belirli bir anlamı olan eski Yunan veya Latin kelimeler bilimde kullanılmaktadır. Böylece, bilimsel bir açıklama yapabilirler ve o açıklama başka bir anlama çevrilemez.

Şimdi, konunun doğası itibarıyla okültizmde ve ezoterik ilimlerde aynı şeyi yapamıyoruz. Bu biraz da, "Alis Harika Diyarlarında" ki bir durumu andırıyor, orada kroket oyununda flamingo kuşları sopa yerine kullanılıyordu, ne zaman topu vurmaya çalışılsa flamingo başını çevirip arkasına bakıyordu. Onun için pek başarılı olamadılar! Aynı şekilde, ezoterik ilim o kadar akışkan ki olayları terimlerle tanımlamak çok zordur. Eğer bu konuda itirazınız varsa, Aleister Crowley'nin "Moonchild" romanını okuyunuz, orada astral planda, her şeyin astral seviyede ters değerlere dönüşmesinden söz ediyor. Her şeyi tersine çevirme eğilimimiz oluyor, rakamları tersine çeviriyorsunuz, 32, 23 oluyor ve bu olay en şaşırtıcı şekillerde oluyor. Bütün bunların sebebi, astral planın fizik plandan farklı bir dizi kanunlarının bulunmasından kaynaklanıyor.

Üç kavram tanımlayacağım ve bizde oradan devam ederiz. Birincisi "Anahtarlar". Anahtarları soğuktan çıkıp girmenin bir aracı olarak görmekteyiz. Anahtar kilide girer. Biz anahtarı bir kilidi açacak bir yöntem olarak görürüz, sadece o kadar. Kapalı bir odanın içine bakmamızı sağlamıyor. O anahtarın açmadığı yerleri görmemizi sağlamıyor. Sadece bizim o kapıyı açmamızı ve içeriye görebildiğimiz kadar bakmamızı sağlıyor. Ve bize verilen herhangi bir anahtar sadece o işlemi yapar. Biz o anahtarı bir "Ana Anahtar", evin içindeki bütün kapıları açan, mabette bütün odalara girmemizi sağlayan anahtar olarak kullanmaya beklememiz gerekir.

Bundan sonraki terim "Pratik"dir. Hiç bir baca temizleyicisinin reklamını gördünüz mü? "Falan filan...Pratik Baca Temizleme" Hiçbir zaman, bir teorik baca temizleyicisini gördünüz mü? Pratik olan biri olduğuna göre, demek ki teorik biri de vardır. Ancak, teorik bir baca temizleyicisini eve getirirseniz, bacanız için pek faydası olmaz. Bir pratik okültist, bir pratik majisyen nedir? Dion Fortune'a göre, şuurda irade doğrultusunda değişiklik yaratandır. Crowley'nin biraz daha direkt bir tanımı vardı - ona göre yaratılan değişiklik genel anlamdadır [İrade doğrultusunda değişiklik yaratmak]. Ve bunun ne anlama geldiği konusunda birçok tanımlar vardır. Şimdi birçok kişi için, pratik dendiği zaman "Benim bundan çıkarım nedir?" akıllarına gelir. Sadece o kadar. Hepimiz böyle düşünürüz, ben de. Hepimiz böyle düşünürüz, çünkü bu içimize işlenmiştir, biz öyle doğduk. Sahip olma isteği, sadece sahip olma içgüdüsüdür. Milyonlarca senelik evrimden ortaya çıkmıştır, siz milyonlarca senelik bir alışkanlığı, bir oluğu, sadece, "Ben çok iyim, hiç bencil olmayacağım ve kendim için hiç bir

şey düşünmeyeceğim" diyerek üzerinizden atamazsınız. Bu ahmaklık olur. Biz her zaman her şeyi kendimizle bağdaştırırız. Bu şarttır. Kendimize yardım edemeyiz. Biz birer kişiyiz, bireyiz ve her şeye kişisel açıdan bakarız. Onun için deriz ki "Benim için ne ifade eder?" İşte, ezoterik ilimler sizin için ne anlama gelmesini isterseniz o anlama gelir. İster onu Tanrı ve insanlığa hizmet etmek için bir fırsata çevirebilirsiniz veya tamamen kendinize hizmet etmek için, veya daha genelde daha çok rastlanan şeklinde her üçünün şaheser bir karışımı yapabilirsiniz?

Demek, biz Tanrıya hizmet ederiz, insanlığa hizmet ederiz ve kendimize hizmet ederiz, ve bunların arasındaki orantı, sol el yolunda mı, yoksa sağ el yolunda mı olduğumuzu belirtiyor. Biliyorsunuz ki, bu yine de yanlış bir değerlendirmedir. Sağ el yolunda olup Bilgelik ve Sevgi lordları olanlar da var, sol el yolunda olup Nefret ve Ayrılığın Lordları olanlar da vardır. Ancak ikisinin arasında, bizim gibi sadece gri olan geniş bir kitle de vardır. Bazıları hoş bir inci grisi, bazıları da iç karartıcı bir gri ve bazıları - Vahi Kitabında (İncil'in son kitabı) Kehanet meleğinin söz ettiği türden - ılık, ne bir şey, ne de öbürü. Ve melek dedi "Ilık olduğun için, seni ağzımdan tüküreceğim". Onun demek istediği sana yerim yoktur. Eğer sen ılıksan hiç bir yere gidemezsin, ve eğer majiye aynı ölen ateist gibi "Aman Tanrım, eğer Tanrı varsa, ruhumu kurtar, eğer ruhum varsa" zihniyeti ile girersen, fazla mesafe katletmezsin. Aynı ezoterik ilimde gerektiği gibi, Maji'de de kendini vermen gerekir. Ve başlangıçta, kılavuz görevini görecek bir yol olması gerekir.

Ben ilk inisiye olacağım locanın kapısına gittiğimde, tam şatafatlı giyinmiştim, üzerimde güzel bir cüppe, gözlerim kapalı, karanlık içerisindeydim. Aynı bir Mason gibi, o da locasının kapısına gittiğinde gözleri kapalıdır. Işığı arayarak o da kapıya vurur. Ve locanın içerisinden birisi seslenir, "Dışarıda kim duruyor? ve ben şöyle dedim "Misterlerinize girip eğitimcilerinizden öğrenmek isteyen biri". Ve ses sordu "Bizim misterlerimizi neden öğrenmek istiyorsun? "Ve ben de yanıtladım, hemen hazır bir cevapla tabii, verdiğim cevap anahtarı veren yegane cevaptı, ezoterik ilimlerin gerçek anahtarı, "Hizmet edebilmek için bilmek istiyorum". Tabii ki, bundan bir ileri gidebilirsiniz ve "Neye hizmet? Kime hizmet?" diye sorabilirsiniz. Geçenlerde Duncan [Anthony Duncan] isminde saygı değer biri, "Başka şeylere de hizmet edebilirsiniz değil mi?" veya benzeri şeyleri yazarak yazdığı kitabında beni ateşli korlar üzerinde kovaladı. Doğrudur, Tanrı'ya hizmet edebilirsiniz veya Tanrı'nın suretinde yaratılmış olan insana hizmet edebilirsiniz. Eh bu böyle olduğuna göre, bunun da çözümü öyledir, gayet pratik. Şimdi de "Majisyen", maji uygulayan birisi, terimi üzerinde biraz düşünmemiz gerekir.

Ancak maji birçok çeşitli türlerde olabilir, unutmayınız. Ve çocuğuna zor bir dönemde bakan bir anne de gerçek maji uyguluyor. Ancak, maji kelimesini duyduklarında bir dehşet çığlığını atan birçok kişi, yine de düşünce güçleri ile birçok majikal işlem yaparlar. Ve görürsünüz ki, gerek maji, gerekse de "majisyen" kelimeleri sonuçta "bilgeli adamlar" sözünden gelmektedir. Bilirsiniz ki, New English Bible'daki [Kitabı Mukaddes] yeni ahit kısmında bulunan "Doğudan gelen bilgeli adamlar" artık farklı bir şekilde tercüme edilmiştir: "Kral Herod'un günlerinde, doğudan astrologlar gelmişti". Şimdi bu olabildiğince hadım edilmiş bir çeviridir. "Bilgeli adamlar aynı zamanda "güç sahibi adamlar" anlamına gelir - magi - ve onlara gerçekten Magi denilirdi, sadece astrologlar değil, yine de astrologlar da "güç sahibi adamlar" olabilirler yeter ki, astrolojilerini doğru kullansınlar. Ancak bu olayı küçültmek olur. Bu unvan sadece "güç sahibi adam", bir şeyler yapabilen birisi demektir. Onun için, herhangi birisi düşünüyorsa ki, herhangi bir kardeşlik (fraternite), örgüt veya benzerinin kapısından, herhangi bir deneye veya değişime tabii olmadan, belasız girip, ve aniden kendisin hazır kahve gibi, bir majisyene (Magus) dönüşebileceğini sanıyorsa, yanılmaktadır. Gözlerini

açmaya başlayarak duru-görüyü elde etmeye başarabilir ve duru-görüleri eğitimsiz, kontrolsüz ve ayarsız olur. Bu durumda, bu kendilerinden başka kime yarar, o zaman "Ben görebiliyorum, derinliklerdeki ruhları çağırabiliyorum" diye hava atabilirler.

Eh, Shakespeare'deki oyuncunun dediği gibi "derinliklerdeki ruhları çağırabiliyorum". Ve onun arkadaşı şöyle yanıt verdi, Ben de öyle, herkes çağırabilir. Ama gelirler mi? Ve eğitim görmemiş duru görüde gözüken şey, her zaman sanılan realite değildir. Bu konuda çok yakalandım. Onun için tecrübelerime dayanarak konuşuyorum.

Bir tanımdan daha söz etmek istiyorum, o da "Mistisizm" (gizemcilik). Ezoterizm konusunda kullanıldığında, şu melez kavram mistisizmi kafamızdan çıkaralım. Mistisizmin kendine has bir anlamı vardır: kelimenin kendisi kadim misterlerden yürütüldü. Kadim Grek mystae'ler thyrus taşıyanlardandı, misterlere inisiye olanlardı ve onlara mystae denilirdi, mistik kelimesi de oradan geliyor. Ancak mistisizm, ister İslam'ın Tanrı merkezi sisteminde olsun, ister Budizm'de, Hinduizm'de veya Hıristiyanlığın İsa merkezi sisteminde olsun, esas olarak ezoterik ilim ile hiçbir ilgisi yoktur. Siz bir mistik olabilirsiniz, ve psişik açıdan hiç bir şey görmezsiniz, işitmezsiniz veya herhangi bir şekilde deneyiminiz olmaz, ve gerçek bir mistik olursunuz. Öbür yandan, bir ezoterik bilim adamı olup her türlü bilgiye sahip olabilirsiniz, ve bütün onlar bir mistiğin gözünde bir hiçtir. Çünkü mistik realiteye direkt bir yaklaşım olarak sadece Biri arıyor, birliği bulmak için her türlü çeşitliliği, tezahüratları reddediyor. Ezoterik bilimcisi ise çeşitliliğin içindeki Biri arar, ve Malkuth (Kabala'da madde planı), Çeşitlilik Krallığı içerisinde bütün tezahür etmiş şeyler ile çalışıyor ve onların aracılığı ile Kether'deki (Kabala'da en yüsek küre) Yüzler Meleği yolu ile arkasındaki birliğe ulaşır. İkisi de varmak için farklı yöntemlerdir. Birçok kişi vardır ki, bu yollardan birine meyil eder, ama bir dereceye kadar her iki yoldan da içinde vardır. Ancak aslında, ezoterik bilim gayri ahlakidir. Yani bir dini sistem değildir, herhangi bilim kadar o da bir bilimdir. Ve ruhsal amaçlar için da kullanılabilir. Ben ruhsal kelimesini sevmiyorum, ben ona dalkavukluk derim, o cılız kelimelerden biridir. Ruhsal kullanıldığından başka anlama gelir. Bütün bu ortodoks Hıristiyanlıktan uzaklaşın. Mutlak Varlık konusundaki bu gezegensel görüşten uzaklaşın. Bütün bunlardan uzaklaşın. Büyük evren hakkında düşünün, galaksileri milyonlarca güneşleri ve gezegenleri. Bütün bu şeylerin Yaratıcısını ve Koruyucusunu düşünün. Mutlak Varlık - bu en iyi terimdir. Mutlak varlık. Onu Tanrınız olarak düşünün, ve ondan sonra taptığınız Tanrıya uygun bir din yaratınız. Ortodoks Hıristiyanlık olmaz, ortodoks Budizm de olmaz, nede İslam veya Hinduizm. Hepimiz dünya bağımlısıyız... ve Malkuth'da yaşamaktayız, ve her şeyi ile, maddi şeylerinin peçesi altında çalışıyoruz. Eh, bunları söylemekle başka bir noktaya geliyorum.

Günümüzün ve çağımızın insanları, bu tanımdan nefret ediyorum - bilerek kullandım. Neden sadece şimdi demiyoruz - çok daha basittir. Şimdi, sadece şimdi - bütün anlamı bu kadar. Ama öbür türlü kulağa daha hoş geliyor - değil mi? "Günümüzün ve çağımızın" demek daha şatafatlıdır. Ben televizyonda spikerin böyle tabirler kullandığını işitince çok eğleniyorum ve gülümsüyorum. Ancak şimdi, ezoterik biliminde başka hiç bir yerden alamadıklarını arayan o kadar çok insan var ki - din onlara aradıklarını vermeye başaramadı, veya en azından böyle düşünüyorlar. Sorunun aslı, dini şekiller onlara karşı başarısızdı. Dinin sunuş şekli onlara karşı başarısızdı. Benim karşıma yüzlerce kişi, yaşlısı, genci, orta yaşlısı gelip göğsümde üzüntülerini ağlayarak döküyorlar, inandıklarını, inanmadıklarını ve başına gelen dertleri anlatıyorlar. Ve her zaman sonuç burada yatıyor, onlar gerçek Hıristiyanlığın ne olduğunu bilmiyorlar. Onlar gerçek dinin ne olduğunu bilmiyorlar. Onlar gerçek Budizmi bilmiyorlar, ne de gerçek Hinduizmi. Onlar kafalarını tıraş ediyorlar ve "Krişna, Krişna" diye şarkı söylüyorlar, ama Hinduizm'in derinliklerini bilip bilmedikleri başka bir meseledir. Ama bir

arayış vardır, şu anda asrın dördüncü çeyreğindeyiz ve denilir ki, her asrın son çeyreğinde dünyaya bir etki dalgası gelir, ve insanlarda ruhsal şuurluluğun başka bir yanı açılır. Bütün mezheplerin ve geçmiş dinlerin üste çıktığı söylenir, çünkü insan ruhu uzanmıştır ve onunla birlikte uzanan bir güç vardır, onu birlikte sürükleyen bir güç. Onun için bütün çabalar, bütün yeni dinler, ruhsallığın bir yanıdır, bu sözü Kabalistik anlamda kullanıyorum. Kether'deki Yüzler Meleğinden gelen, Malkuth aracılığı ile çalışan bir tesirdir ve bütün varlıklar - sadece biz değil, ama o canlı organizma Doğa da bunu hissetmektedir. Görüyorum ki, bu günlerde bitkilerle bazı deneyler yapılıyor... Bir insan kendisinden on metre uzaklıkta bir bitki hakkında kötü şeyler düşünüyor - bayağı kötü düşünceler, yapraklarını kesmek, yırtmak gibi tehditler savuruyor. Hiç bir şey de söylemiyor, sadece düşünüyor, ve anında bitki titremeye başlıyor ve elektronik bir alete mesajlar gönderiyor, ya ufak oyuncak bir tren hareket ediyor veya bir ampul yanıyor. Bu düzeyde çok araştırmalar yapılıyor. Bitki alemi, hayvan alemi ve insan alemi arasında bir bağ olduğunu ima eden araştırmalar. Alemlerin ayrı oldukları fikri için, alt alemlerin duyarsız oldukları fikri için diyebiliriz ki, bazı şeylere karşı oldukça duyarlı oldukları gözüküyor. Bu kısmen reflekslere dayanıyor. Ve okültistlerin bildiği gibi, bu mineraller alemine kadar iniyor. Demek ki, bütün yaşayan gezegen ve bizler birlikte bir birim teşkil ediyoruz. Ve gezegenleri etkileyen gel git olayları bizi de etkilemektedir. Tatvik (Hint Tantrizm'de elementler) gelgitleri, mevsimlerin gelgitleri ve periyodik aralıklarla süpüren ve sahne arkasından dünyada oluşan bütün devrimleri ve sarsıntıları güdümleyen yüce gelgitler. Onlar gerçek anlamda dıştan değil içten kaynaklanmaktadırlar. Biz bütün politikalarımız ve siyasi partilerimiz ile her şeyi dıştan etkilediğimizi sanırız. Ancak gerçekten onlar bizim aracılığımız ile, bütün canlıların aracılığı ile, içten oluşmaktadırlar.

Demek ki, majimiz de, bu gezegendeki bütün hayatla bir dayanışma halinde olacaktır. Bundan kaçarak sadece kendi hesabımıza maji yapamayız. Siz elemental varlıkları (cin, peri vs.) kontrol etmeye çalışınız - bütün çalışmalar arasında en kolaylardan biri, yeni başlayan neofitlerin (okült örgütte birinci derece) önüne atılan bir deney. Bir elemental varlığın yapmak istediği şey, daha doğrusu yapması söylendiği, programının içinde olan şeyin yerine, bir tek küçük elemental varlığı kontrol edip ona yaptırmak istediğiniz bir şeyi yaptırınız bakalım. Deneyin, ve yakında kim olduğunuzu anlarsınız. Bunu yapmanın tek bir yolu vardır ve bu da anahtarlardan biridir. Siz kendi içinizde bu tip bir elemental varlığı kontrol edebilir misiniz? Ateş elementi - birisi ayağınıza basarsa, sinirlerinizi kontrol edebilir misiniz? Veya üzerine bir tuğla düşürürse? Veya birisi aleyhinize bir laf söylediği zaman? Sinirlenmenin herhangi bir tezahüratını kontrol edebilir misiniz? Ve sadece bu değil, rahatsız olmamaya veya sıkıntınıza son verebilir misiniz? Crowley'nin dediği gibi, asık suratlı insanlar için bu kolay. Bir zamanlar Dion Fortune bize anlattığına göre, eğitim gördüğü Dr. Moriarity'nin okulunda, her öğrencinin kendi bahçesi vardı ve herkes yemek salonundan bahçelerini seyrederdi. Ve zaman zaman, Dr. Moriarity yakınlarda bulunan bir keçinin bahçelere girmesini sağlardı. Siz yemeğinizi yerken, bakın ki neler oluyor, Billy veya Nanny büyük bir mutlulukla sizin sevgili çiçeklerinizi yiyordu. Ve bütün olay, Billy veya Nanny karşı kırgın olmamakta yatıyordu, çünkü o da kendine göre kendi olayını yaşıyordu. Onlar, bir süpürge alıp keçiyi kovalayacağına, asık suratlarla yemeklerine devam etmek mecburiyetindeydiler. Ancak, anlattığı gibi asık suratlı bir insan için bu kolaydır. Yakalananlar, hoşnutsuzluklarını belli edenler, zor çabalarla vardıkları işlerinin bozulduğuna tepki gösterenler, asık suratlı olmayan insanlardı. O halde, poker oynayıp da nerede kazandığını veya kaybettiğini belli etmeyenler yemeklerine devam edebilirler; yemek salonundan çıktıklarında Billy veya Nanny hakkında ne söyledikleri ayrı bir konudur. Ancak bu gerçek bir deney değildi. Siz elemental alemleri kontrol etmek istediğiniz anda, o zaman gerçek bir deneyinin tadına varıyorsunuz, ve deney şudur: Eğer siz onları kontrol etmeye çalışıyorsanız, ve içinizdeki, onlara tekabül eden gücü kontrol edemediyseniz, o takdirde iç elementallariniz dış elementallara karşı ihanet eder.

Dolayısıyla, her tarafın alevlenmesi ve eşyaların kendiliğinden tutuşmasını sevmiyorsanız, kendi içinizdeki ateş elemental güçleri zapt ettiğinizi iyice bilmeden önce ateş elementalleri çağırmayınız. Bir zamanlar, bana söylenenleri yapmadığım için, bu konuda çok iyi bir ders alarak hak ettiğimi almıştım. Şimdi, bu anahtarlardan biridir; bütün bu şeyler bizden geldiği, hatta bütün güçler içimizden çalışır.

Şimdi, okültizmde bir seçeneğiniz vardır. İster tek başına çalışırsınız veya başkaları ile birlikte çalışırsınız. Ve işte burada da birçok sorun ortaya çıkıyor. Eğer tek başınıza çalışırsanız, hiç değilse, bütün sorun sendedir. Eğer bir hatta işlerseniz, laboratuvar aletleri düşürerek herşeyi kırarsanız, başkasına kabahat atamazsınız, sadece kendinizi sorumlu tutarsınız. Yanınızda başkası varsa, otomatik olarak, "Acaba kabahat onda mıydı?" diye ona veya kendinize sorardınız. Çünkü hepimiz kabahatı üzerimize almaktan nefret ederiz. Kabahat onun, aynı kedinin kuyruğunu çeken küçük çocuk gibi, annesi "Willy, kedinin kuyruğunu çekme" dediğinde, "Ben kedinin kuyruğunu çekmiyorum ki, anne, çeken o". Aynı şey bizim majikal işler için de geçerli. Çalıştığımızda kusurları başkalarına atmaya çabalarız. Dolayısıyla, bela ortaya çıktığı zaman, çoğu kez bir nevi majikal soruşturma yaparız. İşler yanlış gider, ve bir majikal ortamda işler yanlış gittiğinde çoğu kez hayret verici özellikte bir nevi kanalizasyon gazı veya benzeri koku gelir - borularda bir arıza - ondan sonra insanlar, kim sorumlu diye etraflarına bakarlar: "Ben değildim, ben değildim". Ve hepimiz kendisinin olmadığını iddia eder. Ancak bir soruşturma yapıldığında kimin suçlu olduğu ortaya çıkıyor - genelde bizler. İş bu kadar - biz yaptık. Onun için başkaları ile çalışacaksan, birinci kural tam dürüstlük ve tam sağduyudur. Sağduyu çok ender bir olaydır - hiç de kolay rastlanan birşey değildir. Gerçek okültizm de ilk öğrendiğiniz şey bütün havai işler, bütün harika, hayalperest terimler ve fikirler saf dışı edilmeli. O herhangi bir laboratuar kimya deneyi kadar pratik, gerçek - ne deyim, çıplak ve ortadadır. Siz kükürt ve karbon ve güherçile karıştırınız ve ondan sonra onu ateşe verin ve bir şey olur. Ben çocukken, bu şekilde bir kaç kez kaşlarımı tamamen kaybettim, o barut oluyor! Ve başka şeyler için de aynı kural geçerli - bir kimya laboratuarı duygusallık için, histerik krizleri için de bir yer değildir... onlar laboratuardaki deneyi de bozar. Ve aynı şekilde okültizmde, sağduyulu olmalısınız, ve sağduyu dengeli bir bakış açısı demektir. Hayat Ağacında da Orta Sütun anlamına gelir. Yaptığınız her şeyde dengeli olmalısınız, ve ne yaparsanız bu ruhta yapmalısınız... ve heyecanlanabilirsiniz, ama her zaman arka fonda bilimsel esas üzerine kurulu bir çerçeve olmalıdır, ve bu yüzden insanlar Hayat Ağacı ile çalışırlar, çünkü o bilimsel esası bütün işlerimizin arkasına koyar.

Çoğu kez, böyle birşey başınıza gelir, bir grup kurarsınız - ben bunu birçok kere denedim. Ve diyelim on veya oniki kişin vardır. Ve hepiniz birlikte çalışıyorsunuz, majikal çalışma yapıyorsunuz. Ve yavaş yavaş geçimsizlik baş gösterir. İlk başta herşey harikadır - herkes kendi cüppelerini, sandaletlerini ve diğer şeylerini yapar, herşey kitaba göre, veya belli etmeden bir dükkândan hazır alırlar - biliyorsunuz ki, onları kendiniz yapmanız gerekiyor, ama bugünlerde bu biraz zor, insanların çoğu örneğin pamuklu kumaşlarla nasıl çalışacağını bilmiyor. Bazı şeyleri satın almanız gerekiyor ve sizin için bu malzemeleri üreten bir sürü okült dükkanlar var. Her neyse, hepiniz çalışırsınız, ve yerinizi güzelce hazırlarsınız, ve birden herşey yavaş yavaş dağılmaya başlar, ve farkına vardığınız ilk şey o garip sürtüşmeli kararsızlık duygusu, birşeyin sağlam olmadığı hissi. Bu tuhaf bir histir ve onu algılıyorsanız, nelerin olduğu konusunda bir anahtardır. Garip bir belirsizlik hissidir ve herkes etrafına bakıp "Acaba çalışmaların içine kim engel sokuyor?" diyor. Gayet tabii ki sen değilsin. Ve kendi hesabına bir cadı avına çıkıyorsun. "Ah, o bay falan filan olmalı, veya bayan falan filan olmalı". Ondan sonra yeni aynı şeyi yaparsınız. Gayet tabii ki, onlar böyle şey yapmazlar. Bay falan filan, - evet ona hiç güvenim yok. Ve dolaysıyla birkaç hafta içinde grup ufak kulislere ayrılıyor, her biri de kibirli bir şekilde birbirine lanetler yağdırıyor. Bütün çalışma bitmiştir.

Ve bütün bunun sebebi sağduyunun kullanılmayışıdır, ve uyumlu olup olmadıkları düşünülmeden birçok farklı mizaçlı insanlar bir araya konuldu. Eğer uzayı araştırmak üzere uzaya bir takım insan göndereceksen, ne yaparsın? En az yüz kişi üzerine psikolojik deneyler uygulayarak, yavaş yavaş onları tarardın ve uzun süre uzayda bir arada kaldıklarında geçimsizliği yol açmayacak, en sonunda birbirini az çok uyumlu üç kişi bulurdun. Aynı şey okültizmde de geçerlidir. Dolayısıyla, eğer bir majikal grup başlatacaksan, bunu unutma: Altı ay geçtikten sonra, orijinal gruptan iki kişiden fazla kalması çok ender bir olaydır. Diğerleri gitmişlerdir. Ama, aradan tipleri sürekli toplayabilirsen, çalıştığın prensip üzerinde meditasyon yaparak notayı seslendiriyorsan, yavaş yavaş aradığın insanları bir araya getirebilirsin, çünkü onlar, insanların sandığından daha güçlü olan düşünce gücü ile sana çağırılıyorlar. Ve ondan sonra grubunu kurarak, ileriye doğru adım atabilirsin. Ancak, her zaman sağduyu, her zaman denge.

Bazen bir majikal grup içerisinde öyle birisi bulursunuz ki, görüldüğü kadarı ile, hiçbir şey elde edememektedir. Onlar güç üretmiyorlar, bir kibrit olmadan en ufak bir parlaklık üretemiyorlar ve görüldüğü kadarı ile hiçbir şey yapamıyorlar. Ancak o kişilerin bir gece gelmediğinde, bir şeylerin yanlış gittiğini fark edersiniz. İşler pek iyi gitmiyor. Onlar adeta enzimlerdir, mayadırlar. Kendileri hiçbir şey yapmazlar - onlara katalizör demek daha doğru olur. Çünkü onlar kendileri, anlaşılan, etkilenmiyorlar. Ama onların da bir nedenleri var, eğer grubunuzda bu kişilerden biri varsa, o grup kibrite konmuş bir ev gibi gider, her yerde bir şeyler olur. Dolayısıyla elinizde, gayret etmesine rağmen bir şeyler beceremeyen biri varsa, o zaman belki de elinizde bu kişilerden biri vardır ve bir iki hafta uzaklaştıklarında değerlerini kanıtlayabilirler. Şimdi bu önemli bir nokta, ve bunu size iyice düşünmeye değer bir nokta olarak veriyorum - Gücü olmayan bazı insanların gücü.

Çoğu zaman, bu tür gruplarda majikal çalışmalarınıza başladığınızda, sınavlarla karşılaşırsınız. Toprak, hava, ateş ve su sınavları. Bu sınavlar nedir? Bir kere, onların üzerindeki cazibe unsurundan vazgeçelim. Toprak, hava, ateş ve su. Hiç rüyalarınızda ateşin ortasında olduğunuzu, ve alevlerin arasından geçmeniz gerektiğini düşlediniz mi? Ve rüya kabusa dönüşür, dehşet duyarsanız, ama bırakmazsınız. Size verilen sınav bu türdendir. Bir süre seçme yeteneğiniz askıda kalmıştır, ama İç İradeniz duruyor ve onu kullanmanız gerekiyor. Ancak, onun varlığını bilmelisiniz, içinize bakmalısınız ve sizde var olan gücün içinden çekmelisiniz. Ve böylece ateşle karşı karşıyasınız ve bu cazibe altındaki halinizde (cazibe Hierophant tarafından üzerinize örülüyor) size sanki gerçek ateşmiş gibi geliyor. Bir düş değil, bir telkin veya benzeri şey değil, gerçek ateş ve onu hissedebiliyorsunuz. Ve "Eh içinden geçmem gerekiyor" diye düşünmelisiniz. "Ama içinden geçemem, yanarım, ölürüm". Ama içinden geçmek zorundasınız ve bir adım atmak çamurda büyük çizmelerle geçmek gibidir. santim santim ilerliyorsunuz. Ve kendinizi, acı çeke çeke zorluyorsunuz. Bir şey değilmiş? Güzel, başardınız. Ancak içinizden bir şey almadıktan sonra, bağırıp geri çekilirsiniz ve "Ah, ben bunu yapamam" dersiniz. Ve kaybedersiniz. Su sınavı için de aynı şey geçerlidir. Benim normal suda yüzememem bir kenara, bu su oldukça kötü gözüküyordu. "Ben yüzemem, boğulurum". Onu sınavı nasıl geçtiğimi ben de bilmiyorum, ama geçtim. Aynı şey hava için de geçerli. Kendinizi bir uçakta farz edin, atlamak üzeresiniz, ancak birden bire paraşütünüzün olmadığını fark ediyorsunuz. Geri dönmek istiyorsunuz, ama bu mümkün değil, düşünüyorsunuz. Ya bunu yenersiniz ve atlarsınız, veya yenemezsiniz ve sınavı geçemezsiniz. Ve sonrada, toprak sınavı vardır - diri diri gömülmek ister misiniz? Hiç böyle bir şey düşlemediniz mi? Aşağısı çok hoş ve derin ve çıkamıyorsunuz? Bunun üzerinde biraz düşününüz ve sizi nereye getireceğine bakınız. Deneyini bir kez ve hissediniz ve gerçek olabileceğini düşünün, çünkü bu tür cazibeye kapıldığınız an, karar verilmiştir. Bunu da geçirdiniz mi, sınavı geçtiniz demektir. Ondan sonra kitaplarda bazen sözü edilmeyen bir

sınav daha vardır. Hiç bir şeyi görmediğiniz, duymadığınız, koklamadığınız, tatmadığınız ve hissetmediğiniz bir yerdesiniz. Dış dünyadan hiçbir şey size ulaşamıyor. Greto Garbo gibisiniz - tamamen yalnız. Hem de çok. Ayağınızın altında bir şey yok, hiçbir şey hissetmiyorsunuz, etrafınızda hiçbir şey yok. Gelen hiçbir şey yok. Avichi denilen bir haldesiniz - dalgasız durum. Bu arada belirteyim ki, bu durum, Budistlerin en dip cehennemlerindendir. Dıştan gelen kişiye özgü herhangi bir titreşime tepki gösteremiyorsunuz. Ve tepki gösterebileceğiniz tek şey İç Benliğinizdir ve etrafınızda her şeyin yok olduğu bir ortamda içinize dönüp, sağlam bir şekilde dayanıp dayanabilmek için iç benliğiniz ile yeterli bağlantınız olup olmadığını görmelisiniz. Ve bunu da unutmayınız, doğru bir söz, bir öğreti vardır, o da şudur, her şey sonunda geldiği yere dönecektir, sonsuzluğa. Ve ayaklarında durmayı becermeye öğrenemeyen ruhsal şuur merkezleri sonunda tepki gösteremeyecektirler - onlar dalgasız bir durumdalar ve tepki verme halleri duracaktır, ruhsal şeylere artık tepki gösteremeyeceklerdir. Eğer ruhsal tecrübeleri yaşayabilme yeteneğini geliştirememişlerse, o gece geldiğinde ve hiç kimsenin çalışamadığı durum geldiğinde, gök kubbesi çöktüğü zaman, Brahma'nın o büyük gününde, o zaman dalgasız ortamda, Avichi'deki ruhlar, öylece kalırlar, ta ki çok ileri bir gelecekte, tezahür edilmiş bir evrende yeniden çalışmalarına başlarlar. Dolayısıyla, bunu bu hayatta başarabilirseniz, iyi bir iş yapmış olursunuz. Avichi'nin sınavı işte budur.

Şimdi, Eşik Sakini (Dweller on the Treshold) hakkında çok saçma konuşulduğunu duyduk, özellikle, Teosofik çevrelerde. Bilirsiniz, o gerçek bir öcüdür. İki Eşik Sakini vardır, biri Büyük diğeri Küçük. Bu ne demek oluyor? Anlatmaya başlayalım. Bulwer Lytton, Zanoni romanında, Eşik Sakini ortaya çıkartmıştı, orada Neofit yapmaması gerekeni yapıyor ve Sakini çağırıyordu, o da onu hayatı boyunca obsede ediyor. geçmişte gördüğünüz tiksindirici şeyleri hatırlayabiliyor musunuz? Tabii ki hatırlayamıyorsunuz. Çok şükür, bizim hafızalarımız o kadar iyi değildir. Eğer iyi bir fotoğrafik (eidetic) hafızanız varsa, daha gerileri hatırlayabilirsiniz. Ancak zihniyetinizde, sizden örtülmüş birçok şeyler vardır. Yaptığınız bütün kötü şeylerinizi hatırlayabilirseniz, bütün hayatınızda, kendinizi hiç affetmeden ve hepsini tek bir birim olarak düşünürsen, siz gölgeyi görüntülüyorsunuz anlamına gelir, Sakini karşılaştığınız duruma özgü şuur haline girdiğinizde, zihin işte böyle çalışır. Zihin bir düzeye kadar cazibelenmiş olur. Ve onu bu şekilde karşılıyorsunuz. Tabii ki, ben öyle şeyler yapmış olamazdım. Şuuraltında baskı altına alınmış şeyler, bütün o baskı altındaki kompleksler, bütün o kirli küçük düşünceler, bütün o tiksindirici küçük düşünceler, bütün o hain küçük düşünceler, bütün o cani küçük düşünceler. "Tabii ki, ben değildim". Ancak, onların hepsi tek bir kütle halinde geliyor, bağımsız düşünceler olarak değil, bireysel kompleksler olarak değil. Bireysel kompleksler çok şey ifade edebileceği gibi, bana inanın ki, o tek bir büyük kompleks halinde geliyor. Ve bu da sensin, senin belirli bir tabiatının bir yanı olarak. Jung'un tanımladığı gibi, gölge benlik. Ve gölgeyi şuurun eşiğinde tanıyorsunuz, o zaman da, Eşik Sakini'nin ne olduğunu bilirsiniz. Bu da pek hoş bir şey değil. Hoş bir deneyim değil.

Ayrıca büyük bir Sakin daha vardır. Fakat o kadar çok aptal insan var ki, daha Küçük Sakini tanımadan, Büyük Eşik Sakini ile karşılaşmak isterler. Geçmiş hayatlarına o kadar meraklılar ki, kim oldukları - Kleopatra mı, Julius Sezar mı, veya her kimse. Bir zamanlar tanıdığım bir vejeteryan atlet bana şunu söylemişti, "Bir insanın altıncı parçası olmaktan itirazım var". ben de, "Altıncı kısım olarak neyi kastediyorsun?" diye sordum. Birisi bana Julius Sezar olduğumu söylemişti. Oysa, ben beş ayrı Julius Sezar ile tanıştım - dolayısıyla, bir insanın altıncı parçası olmaya itirazım var". Bütün bu tür saçmalıklar, sadece hayal ürünüdür, ama insanlar geçmiş hayatlarını ortaya çıkarmaya çok da heveslidirler. Ancak, farz edelim ki, St. Lawrence gibi bütün bir gece bir şiş üzerinde kızartıldınız, geçmiş hayatınızın o küçük

kısmını günümüze çağırıp hatırlamak ister misiniz? Çünkü o hatıralar, dünü hatırlar gibi, ölü hatıralar gibi gelmemektedir, duygularla dolu canlı hatıralar olarak gelirler. Onları yaşıyorsunuz, o anda siz osunuz, düşündüğünüz şeysiniz, bir şiş üzerinde kızartılan St. Lawrence'siniz. Ve bana inanın ki, vaktinizi geçirmek için daha hoş şeyler vardır. Onun için geçmişlerini hatırlamak için bir sürü garip şeyler yapanlar, hipnoz, retrogresyon (ekminezi) gibi, neye girdiklerinin farkında değillerdir, ve bazen beklediklerinden daha büyük bir şeye varabilirler, özellikle onların ruhsal merkezlerine bağlı geçmiş bir şahsiyetin, genelde kara büyü olarak bilinen şeye karışmışsa, bir takım garip şeyler ortaya çıkabilir ve o geçmiş deneyimler şimdiki benliğin üzerine bir ağ kurabilir. Ve zaman zaman, bana, istemeyerek bu tür hatıraları ortaya çıkaran insanlar gelir, bu tür hatıraları silip silemeyeceğimi sormuşlardır. Bunlar da Büyük Eşik Sakini'nin bir parçasıdır. Şahsiyet o parlak iç benliği ile bağlantı kurmadan, ki kendisi onun tezahürlerinden biridir, karanlık geçmişlerini tam olarak karşılamak zorundadır. Ben bu olayı şimdi yapamazdım. Yapabileceğimi sanmıyorum. Onu karşılayabilmek için çok ileri bir safhada olmam gerekir. Bu gerçekten, ruhun karanlık gecesidir, ama kendileri bir tezahüratları oldukları büyük parlak benlikleri ile gerçek anlamda sabitleşeceklerse, herkes onu sonuna kadar karşılamak zorundadır. Öyleyse, İsa'nın duası bize o sınava sakın götürme diyor. Hazır olmadığımız sürece bizi o sınava aman getirmeyin. Garip deneyler ve geçmişten kalmış formüller ile oynadıklarında, yeni başlayan okültistler ve ezoterik bilimcilerin iyi hatırlamaları gereken bir husus da budur.

Benliğimiz, kişiliğimiz kendisini çok sever. Biz kendimizi çok severiz. Ve bu benliği, bu kişiliği başka biri ile kaynaştırmak gerçekten çok zordur. Ama, majikal şahsiyet denilen şeyi inşa etmeyi öğrenmeliyiz. Bizim hedeflediğimiz şeyi temsil eden, kullanmayı amaçladığımız güçleri ve enerjileri aktarabilen, bir şahsiyeti inşa etmemiz gerekiyor. Ve böyle bir şahsiyeti inşa etmek kolay değildir. Kitaplarımın birinde bu olayı kısmen anlattım, fakat bana inanın ki, o kısa açıklama, bu işin içindeki zor çabalar konusunda hiç fikir veremiyor. Dion Fortune bir zamanlar demişti ki, "Bir Loca ve bir demir ocağı arasında bir seçim yapmanız gerekirse, demir ocağını seçiniz, daha kolaydır". Ve birçok bakımdan, Maji'deki zorlayıcı, yoğun zihinsel ve ruhsal çalışma ele alındığında, el emeği çok daha kolaydır. Ancak, o iç kimliği inşa edecekseniz, ki gerçekten etkin majikal çalışmalar gerçekleştirmek istiyorsanız, bu şarttır. Bir şeyi de hiç unutmayacaksınız: başladığınız mı, işi ortada bırakmayacaksınız. Aynı şekilde, düşünce formları ile çalışırsanız ve onları çeşitli amaçlar için çeşitli insanlara gönderiyorsanız, onları kendinizden kesiniz, kendinizle bağlantılı bir şekilde olmalarını meydan vermeyiniz. Onlar işlerini gördükten sonra, onları dağıtınız. Sağda solda artıklar bırakmayınız. Kipling, bu konuda bir şiirinde şöyle demişti, "Cleanse and call back thy spirit, let not a stain remain" ("Ruhunuzu arıtın ve geri çağırınız, bir tek leke kalmasın". Eğer düşünceleriniz ve enerjiniz belirli bir yöne gitmişse, onlar geri çağırılmalı, yoksa majikal dairenizden çıktığınızda, her tarafınızda, iradeniz ile yarattığınız ancak deşarj etmediğiniz, uygun bir şekilde bitirmediğiniz, majikal formların paçavraları ve parçacıkları uçuşur ve ahlaki olmayan iç güçler, astral planın ayırım yapmayan güçleri onları bedenlendirirler. Succuba ve Incuba'lar [Erkek ve dişi cinsel obsedör varlıklar] bu şekilde ortaya çıkarlar ve onlar gerçek bir bela olabilirler. Onlara ben psişik parazitler diyorum, auranın yüzeyini enfekte ederler ve aura üzerinde ufak birer beyaz pamuk-yün yığını olarak görülürler. Bunlar, geri çağırılmayan ve kontrol edilmeyen düşünce, duygu ve arzuların ıvır zıvırlarını temsil ederler. Dolayısıyla kendini kontrol etmek, iç benliğin ilk kanunlarından biridir.

Bu arada bir grup ile çalışıyorsanız görürsünüz ki, grup iki şeyden birini yapacaktır. Ya sizi içeride tutacaktır veya kovacaktır. Ve çok şaşılacak bir şeydir ki, hoş bir grup başlatılır, her şey güzel yürür, derken birden bire, size karşı baskı uygulanır. Dersiniz ki, "Bir şeyler oluyor... birisi bana karşı kötü bir oyun oynuyor". Ama döndüğünüzde, ne oldu? Kendinize

bakıyorsunuz ve fikirlerinizin değiştiğini görüyorsunuz, tam olarak önceki gibi bir görüş açınız yoktur. Ve grup şuuru bunun farkında olup yavaş ve sessizce sizi dışlamaktadır. Ve eğer sessizce ayrılırsanız, kapı tokmak ve merdiven parmaklıklarına sıkıca tutunmadan, o zaman kimseye karşı dargın olmadan, barış içinde ayrılabilirsiniz ve her şeyi normaldir. Ancak, grup sizi dışlamaya başladığında, onun içinde ısrarla bir şekilde kalmayı denerseniz, o zaman orada adeta bir cehennem havası yaratırsınız. Siz güvenilir bir şekilde uzaklaştırılıncaya kadar, herkes orada deliye döner. Ve tabii ki, o zaman siz kovulursunuz ve bu hiç de hoşunuza gitmez ve etrafa giderek o grupta ne kadar berbat şeyler döndüğünü. İnsanlar bana gelip soruyorlar "Acaba benim girdiğim grup, bir kara büyü grubu muydu? çünkü....". Sadece orada fazla direndiniz, o kadar. Nazik bir şekilde ayrılmaktansa, kovulmanızı beklediniz. O halde, grup sizi itip kaktığı için veya kovduğu için hiç kişiselleşmeyiniz. Grubun sizi istemediğini görürseniz, her zaman gururlu davranıp "Beni istemiyorsanız, ben kalmayacağım" diyebilirsiniz veya "Kimseye kırgın olmadan ayrılıyorum. Bu grubun iyiliği içindir ve gönüllü olarak gidiyorum". Ve siz bunu yaparsanız sonradan ödülünü göreceksiniz. Şimdi, bu benim teorik olarak konuştuğum bir husus değildir, bütün bunları yaşadım, bütün bu deneyimleri geçirdim ve tam olarak neden söz ettiğimi biliyorum.

Kontak denildiğinde, ne kastediyoruz? Siz öğle bir şekilde kontak durumundasınız ki, belirli bir güç veya ışın ile bağlantılı bir durumdasınız ki, aynen bir elektrik santralın şalterini çektiğinizde olduğu gibi, o güç hattı ile temas kurarsınız. Şimdi bir sürü şeylerle kontak kurmuşunuzdur. San Pol demişti ki, "Her şey mümkündür, ama her şey uygun değildir". Başka bir deyişle, istediğinizi yapabilirsiniz ama onun yarattığı tepkiye hazırlıklı olunuz. Bin Voltluk bir hata dokunursanız, bir şeyden gayet emin olabilirsiniz, eğer halen bu gezegende bulunuyorsanız, bulunduğunuz yer bir hastanedir. Halen elimde, buna eşdeğer bir işlem yapmanın bazı yara izleri, hatıra olarak bulunmaktadır. Ve okültizm'de yüksek voltajlı bir hattı dokunmanın eşdeğerini yaptığınızda, yüksek voltajlı bir şoka eşdeğer bir tepki alırsınız. Buna da dayanabilip dayanamayacağınız da, ayrı bir konudur. Viktorya çağında bir deney vardı, bir karton ev maketinin bacasından aşağı kenarına kadar bir tel uzatılırdı. Ve telin bir noktası, telde bir inçlik kesinti olması için, kesilerek kıvrılırdır. Tel uzatılarak bir metal saca bağlanırdı. onradan, bir "Leyden" kavanozunu, veya modern tabiriyle bir kondansatörü alırdınız, o şarj edilirdi ve bacanın üzerindeki telin üst kısmına onu dokundururdunuz, ve kondansatör, büyük bir parlama ile hemen deşarj olurdu. Bu parlama tel boyunca ilerleyip metal saçtan toprağa inerdir. Şimdi, orta kısmı, hattı kesecek şekilde çevirirsiniz ve kondansatörü şarj edip, aynı şeyi yaparsınız. Yine, büyük bir parlama olur ve bu kez evin tamamen parçalandığını görürsünüz. Çünkü şarj, kendisini aşağı alacak bir kondansatör bulamayıp, dik açıdaydı, ve kartonun içinden geçerek onu yakıp parçadı. Şimdi, kutsal güçlerin her birinin gelmelerini ve kişiliğinizden geçiş yapmalarını isterseniz, ve kişiliğiniz onlara serbest giriş ve çıkış sağlamadığında, olan olmuştur ve yapacağınız en iyi şey "Çarpılan Kule" Tarot kartını düşünmek olacaktır. Bu durumda, "Çarpılan Kule" sizsiniz - ve yıldırım size çapmıştır. O yıldırım, ki Hayat Ağacın üzerindedir size çarpmıştır ve ondan incinirsiniz. Kişiliğin bu şeklide çarpılacağı doğrudur. O halde, düşük voltajlı elektriğe alışıncaya kadar, yüksek voltajla uğraşmayınız. Kipling' in bu duruma uygun bir sözünü hatırlatalım: "Daha bilgeli olanların sözünü hor görmeyin, daha yaşlı olanların sözüne dinleyelim. Ulaşamayacağınız şeylere çaba harcamayınız, kızın askere söylediği şey budur". Evet, açıkcası erişemeyeceğine ulaşmaya çalışmayınız. Ezoterik ilim, en az her hangi bir egzoterik (zahiri) bilim kadar bilimseldir ve kendi kanunları vardır. Bu kanunları ihlâl ettiğinizde, sonucunu alırsınız. Günahlarınızdan dolayı "Tanrının Gazabı"ı size çarpması anlamında değil, sadece aptallık etmişsiniz ve erişemeyeceğiniz şeyleri yapmaya çalışmışsınız anlamına gelir.

Şimdi, bu konunun başka bir yanı ile ilgilenelim. Kontakt sağladınız. Şimdi ne? O zaman iç kişiliğiniz sizi şekillendirmeye başlıyor. Benliğiniz yeniden biçimlenir ve bundan birçok kişi korkmaktadır. Çünkü onlar şöyle düşünmektedirler, "Artık eğlenemeyeceğim, şimdi düşündüğüm gibi düşünemeyeceğim, tamamen riyazetli olacağım". Bu gerekmez. Bu bir ahlak, gelenek sorunu değildir. Cinsel davranışların çoğu bir gelenek konusu olduğuna göre, dünyanın bir tarafında bir kadının yedi kocası olması doğaldır. Hindistan'da bir kadının yedi kocası olması ahlaklı saydığı yere gittim, orada bir kadının birçok kocası olmadığında ona garip gözüyle bakılır. Batıda ise, Hıristiyanlığın etkisiyle bir erkeğin tek karısı olması bir ahlak, bir gelenek konusu olmuştur. Oysa, Afrika'da, Hıristiyan Misyonerleri arasında, birçok karısı olan birisinin Hıristiyan kiliseye kabul edilip edilmeyeceği bir tartışma konusu olmuştur. Elli yıl önce, bu tamamen yanlış olarak görülürdü. Yüz sene önce, Viktorya çağı ahlakı açısından bu düşünülmezdi bile. Ancak şu anda bu konu, Hıristiyan papazları tarafından yeni bir görüş açısı ile ciddi ciddi ele alınmaktadır. Ahlak değerleri evrensel değildir, onlar bölgeye göre değişir. Bunu unutmamalısınız. O halde, riyazetli olma konusunda endişelenmeniz gerekmiyor, istemiyorsanız olmazsınız. Ve dürüst olmak gerekirse, ben riyazetli bir kişinin geldiğini görürsem, hemen yolumu değiştiririm. Çünkü bu yanlış bir tavırdır. İnsanın seksüel tabiatı aracılığı ile tezahür eden kutsal yaratıcı güçler, Tanrı gözünde herhangi bir kutsal güç kadar mukaddestir. Bu sadece onun ifadesidir. Sapkınlıklar da vardır, ki bunlar sadece saçmalıktır ve ahmaklıktan başka bir şey değillerdir. Bunlar oyuklara dönüşür, çünkü kişi belki de psikolojik açıdan birazda dengesizdir ve oluk büyüyüp derinleşir, kişide içinden çıkamaz. Ancak onlar suçlu, hain vs. değillerdir. Çoğu kez, sadece kendi psikolojilerinin kurbanlarıdırlar. Unutmayınız ki, İsa, bedeninden yedi ifrit çıkardığı fahişe Mari Magdelene'yı, Şeriat kanunlarını bir kez ihlal etmeyen Farazilere tercih ettiğini unutmayınız. Gerçek Ahlak, bölgesel ahlakların çok üstünde durur. Gerçek Ahlak da şudur, kardeşlerinize zarar vermeyeceksiniz. Bu anlamda herkes sizin kardeşlerinizdir. Bu zararsızlık hali Hindu'ların deyimi ile "Ahimsa"dır. Ancak, bu olumsuz bir şey değil, olumlu bir şeydir. Sizin majikal çalışmalarınızın sonucu, varlıkları çağırmak olmamalı, bu psişik oyuncaklarla oynamayı bıraktığınızda, kendiniz ne yapmış bulunuyorsunuz? Ne ürettiniz? Hiçbir şey, sadece başka şeylerde kullanabileceğiniz bir yığın enerji harcadınız, ve bilgeli olanların önünde kendinizi biraz düşürdünüz. Ama, Işık Yolunu izledinizse, İç Nurun içinizi aydınlatmasına izin verdinizse, o sizi düzene sokar, yavaş yavaş kendi gerçek ahlakınızı bulursunuz, kendi gerçek ifadenizi bulursunuz. O nur en iyi etkisini size aktarır. Sonunda, tam olarak ne yaptığınızı ve majikal çalışmalarınızın sonucunda elde ettiğiniz bu müthiş gücün neye kullanılabileceğinin idrakine varırsınız. Tam anlamıyla, dağları oynatabilir. Tam anlamıyla, yeryüzünü değiştirebilir. Bütün bunları da yaparlar, yeter ki, ezoterik ilimleri izleyenler, olayları idare gücü ile şekillendirsinler ve değiştirebilecekleri olayların, ahlaklı insanların sapkın idare güçleri ve saçmalıkları tarafından oluşturulan olaylar olduğunu hatırlasınlar. Ve son olarak, bütün bunların arkasında, ilimin arkasında, isimleri aşağılanmış ve dile düşmüş, fikirleri banal bir şekilde karşılık gören "Beyaz Loca", "Yediler Locası". Beyaz Loca'dan tek ilgileri ondan bin kilometre ötede olan bu kişilere her türlü isim takılmıştır. Gerçek reklamını yapmaz. Gerçek Loca kendi reklamını yapmaz. Dünyayı yöneten büyük ruhsal kurul reklam vermez. Size nerede olduğunu söylemez. Onun yerini açıklamanız veya cafcaflı sözlerle onu övmeniz gerektiğini söylemez. "Ben bir İnisiyeyim" derseniz, "İnisiye" bir şeyi başlayan demektir. Bunun anlamı da bu kadardır, bir şeyi başladınız.